

Wandelen rond Benidorm

tussen Altea en Villajoyosa

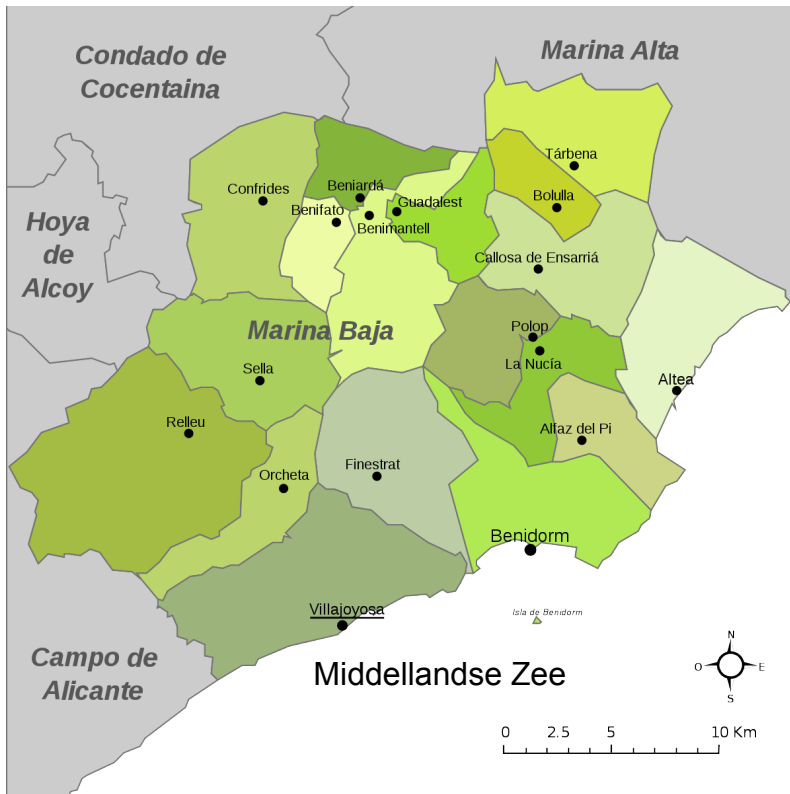
Wandelen rond Benidorm

tussen Altea en Villajoyosa

Hugo Renaerts

Het gewest Marina Baja

De ‘comarca’, het gewest Marina Baja, ligt in de provincie Alicante tegen de kust van de Middellandse Zee. In het Nederlands is dit de ‘Lage Kuststreek’, want La Marina is de Spaanse benaming voor de kuststreek en men maakt een onderscheid met het noordelijker gelegen gewest Marina Alta (Hoge Kuststreek).



Het gaat hier niet zozeer om het reliëf, want in die Lage Marina vinden we hogere bergtoppen dan in de Hoge Marina, zoals de Puig Campana, Monte Ponoch en Aitana. Op de kaart gezien ligt het gewest echter lager, zuidelijker, dan de Hoge Marina en vandaar de naam. Als de Spanjaarden geografisch over ‘naar boven of naar beneden’ spreken, richten ze zich naar het noorden of naar het zuiden. De bergen beschrijven ze ook altijd als de ‘zonnekant’ en de ‘schaduwkant’. Kwestie van even te wennen.

In dit boek blijven we dicht bij de kust en laten momenteel de bergstreken even terzijde. We gaan wandelingen beschrijven die geen enkele grote moeilijkheid bevatten, al zullen we wel de Sierra de Bernia opgaan voor de liefhebbers van moeilijker tochten.

De wandelingen

Er zijn in de provincie Alicante al bijna 600 aangeduide wandelwegen. De meest voorkomende zijn de PR (kleine omloop) aangeduid in geel en wit. Daarnaast zijn er de minder voorkomende lange wandelroutes (GR) aangeduid in rood en wit. Er zijn ook de lokale wandelwegen (SL), die dan weer de groen met witte kleur kregen.

Maar vele gemeenten hebben daarnaast nog een eigen route uitgezet. In Calp heeft iedere wandeling een andere kleurcombinatie, wat het veel eenvoudiger maakt.

Bij de wandelingen die we hier beschrijven hebben we sommige aangeduide tochten niet in detail beschreven, omdat de aanduidingen geen twijfel laten bestaan over het te volgen traject. Waar we eigen uitgezette tochten beschrijven, is een plattegrond opgenomen met het te volgen traject.

We beperken ons ook tot de kuststreek, want we zijn in het gewest Marina Baixa, en dat loopt tot vrij ver in het binnenland.

We kunnen vanaf plaatsen langs de kust of dicht bij de kust wel tochten maken die ons wat verder dat binnenland invoeren en die geven we dan ook aan, maar niet zo uitgebreid.

We maken wandelingen of vertrekken niet alleen in Benidorm, maar ook in Altea, Alfaz del Pi en Villajoyosa. Schilderachtige dorpen die een beetje verder van de kust gelegen zijn, zoals Polop en Finestrat, vormen ook een goede uitvalbasis voor deze tochten.

Het gaat in dit boekje niet alleen over de trajecten, want als ze goed zijn aangeduid hoeven ze geen verdere omschrijving, maar meer over wat we hier onderweg te zien krijgen: bijzondere gebouwen of andere constructies, bomen of planten, bergen, grotten en spelonken, bijzondere rotsformaties... Het lijkt me nuttig om over deze 'ontmoetingen' wat meer uitleg te geven.

Een goede raad: als u een tocht maakt die in dit boekje beschreven staat, neem dan niet het hele boekje mee, maar laat enkele fotokopies nemen van de tocht. Veel handiger.

En tenslotte: dit boekje heb ik samengesteld temidden van de beperkingen door coronavirus, dus in 2020. Ondertussen kunnen enkele aanwijzingen veranderd zijn, een normaal verschijnsel. Richt u dan naar de plattegronden die zijn opgenomen om u te oriënteren. Ik wens u veel wandelgenot.

De auteur

Inhoud

De vuurtoren van Albir	9
Langs de rivier Algar	12
Langs de Algar en de Guadalest	14
Langs de landbouwvelden van Altea	19
Door landelijk Altea	24
De landbouwvelden van Alfaz del Pi	28
Over de Sierra Helada	31
Van Altea La Vella naar de Sierra de Bernia	35
Van Callosa d'En Sarrià naar de Sierra de Bernia	46
Door het bos van La Nucía	52
Rondweg vanuit La Nucía	59
Sierra de Xortà vanuit Callosa	63
Barranc de Xirles	67
Barranco de Gulapdar	69
Monte Ponoeh lanas Gulapdar	71
Sierra de Cortina	73
Langs de noordkust van Villajoysa	77
Langs de zuidkust van Villajoyosa	80
Cantal de la Mola	84
PR-CV-437 langs Cantal de la Mola	87
Rond het stuwmeer van Amatorio	90
Sierra de Orxeta	92
Rond de Puig Campana	96
De klim naar de top van de Puig Campana	101
Van Finestrat naar Sella	102
Van Finestrat naar Polop	103

De vuurtoren van Albir

Afstand: 4,8 kilometer heen en weer

Tijd: ong. 1.30 uur.

Moelijkheid: Gemakkelijk. De alternatieven naar de antennes, grot of okermijnen vergt meer inspanning maar zijn niet gevaarlijk.

Dit is een korte – heen en weer - en heel populaire route langs de kust van Albir, over een uitstekende geasfalteerde weg die ook veel door fietsers wordt gebruikt.

Het einde van de tocht is de vuurtoren van Albir, nu een klein fotomuseum en informatiecentrum, aan de voet van het natuurpark Serra Gelada (IJsberg).

Er zijn enkele mogelijkheden om die comfortabele weg te verlaten en een meer avontuurlijk pad te nemen. Helemaal in het begin van de wandeling kan met het vrij steile pad nemen naar de antennes boven op de berg.

Dit is een officieel wandelpad over de bergkam van de Serra Gelada, een tocht die we vanuit Benidorm zullen beschrijven.

Men kan verder een pad nemen naar de duidelijk zichtbare grot ‘Cova de la Balena’ (Muil van de walvis) of via een pad afdalen naar de okermijnen en nog verder afdalen tot aan de kust, waar de installaties zich bevonden om het oker in te schepen.

Liefst doen we deze gemakkelijke wandeling – zonder de alternatieven – niet in het weekend, want dan mengen we ons tussen vele wandelaars en fietsers en is het niet zo ontspannend.

Het begin

Er is een groot parkeerterrein aangelegd bij het begin van de tocht, waar ze zonder problemen de auto kwijt kunnen. Om hier te komen volgen we vanuit de bewoonde kern van Albir de aanwijzingen naar ‘Parc Natural of Camí Vell del far’.

De route

De route begint langs een houten huisje bij de ingang, zelden bemand, en daarna passeren we een picknickzone met banken. Al snel zien we rechts het pad dat de berg oploopt tot bij de antennes (heen en weer ong. 45 min.). Vanaf deze antennes kan men over de kam van de berg verder naar Benidorm, uitstekend aangeduid maar niet aan te raden voor mensen met hoogtevrees. Het is wel een prachtige tocht met schitterende uitzichten.

In het begin geven de vele dennen voldoende schaduw en zien we links enkele wegen die naar de baai leiden. De boomgroei wordt echter al snel schaarser.



Een uitstekend geasfalteerde weg tot aan de vuurtoren

Heel geleidelijk en haast onmerkbaar gaat het naar boven, zodat we daarna een uitzicht hebben op de bergketens in het binnenland, zoals de Puig Campana, Ponocho, Serella, Xortà en Bernia. Onderweg komen we langs twee aangelegde uitzichtpunten, waar we nog meer van de omgeving kunnen genieten.



Enkele mooi aangelegde uitzichtpunten laten ons toe de kust naar het noorden te overzien, zoals op de foto met de bekende rots van Calp, de Penyal d'Ifach, maar ook zien we de kust van Albir zelf en de hele baai van Altea. Het laat ons toe om de wandeling even te onderbreken en te genieten van het landschap.

De huidige weg naar de vuurtoren werd in 1961 aangelegd. Daarvoor was het een smal pad, soms gevaarlijk, dat in 1863 werd aangelegd om de vuurtoren te bereiken en langs de kust liep. Voor we de vuurtoren bereiken kunnen we tweemaal een alternatief pad nemen, namelijk naar de duidelijk zichtbare grot Boca de la Balena. Een smal pad brengt ons bij die grot.

De muil van de Walvis

In de grot zien we verschillende formaties van stalagmieten en stalactieten en enkele formaties waarbij beide verbonden zijn, terwijl langs de wanden ook diverse tekeningen te zien zijn, die vlaggen of gordijnen vormen, eveneens te wijten aan het doorsijpelen van water. Gelukkig en helaas is de grot door bijna iedereen bereikbaar. Op die manier kan men hier komen om de formaties te bewonderen, maar ook de vandalen hebben vrije toegang en dat is duidelijk merkbaar aan de graffiti en de vernielde stalagmieten. Andere minder gewenste bezoekers zijn de meeuwen die door hun uitwerpselen ook al voor vernieling zorgen.

De okermijn

Voor we de vuurtoren bereiken kunnen we via een duidelijk pad afdalen naar de okermijn. De mijn is bekend als de Mina de la Virgen del Carmen en was in gebruik van het midden van de negentiende eeuw tot het begin van de twintigste eeuw. We zien nog de woning van de bewaker en de rij zuilen die de rails steunden waarlangs de wagons met oker naar de kust daalden. Hier werden ze op schepen geladen om getransporteerd te worden. De baai is dan ook bekend als de Cala de la Mina en biedt kristalhelder water,



De ingang van de okermijn. Oker is een ijzeroxyde. IJzeroxiden, die we in verschillende tinten kennen, zijn de eerste door de mens gebruikte kleurstoffen geweest, onder andere voor prehistorische grotschilderingen.

De vuurtoren

We komen ten slotte bij de vuurtoren, op een hoogte van 112 meter boven de zee. Binnen is een klein museum over het leven van de vuurtorenwachters, die hier gedurende een eeuw huisden. Vanaf hier hebben we ook een mooi uitzicht over de kust en kunnen we gebruik maken van een geïnstalleerde verrekijker. Achter de vuurtoren zien we de resten van een oude wachttoren, de Torre Bombarda, uit de zeventiende eeuw. In die tijd werd de kust vaak belaagd door zeerovers en deze torens werden op bevel van koning Felipe II langs de hele kust neergezet als bescherming tegen deze invallen. Alle torens stonden visueel met elkaar in verbinding via vuursignalen en langs de hele kust kunnen we ze nog zien, soms in nog goede staat, soms gerestaureerd en soms helemaal in ruïne. Na het bezoek keren we langs dezelfde weg terug.